

U s t a w a

z dnia 21 stycznia 1921 r.

o podwyższeniu opłat pisarskich w postępowaniu przed sędziami polubownymi, kosztów postępowania przed sądami przemysłowymi i kosztów w przymusowym postępowaniu administracyjnym w byłej dzielnicy pruskiej.

Art. 1. W § 43 pruskiej ustawy o sędziach polubownych z dnia 29 marca 1879 r. (Zbiór Ustaw str. 321) słowa: „dwadzieścia pięć fenigów” zastępuje się słowami: „dwie marki”, a słowa: „dziesięć fenigów” słowami: „jedna marka”.

Art. 2. Ustęp 2 § 58 niemieckiej ustawy o sądach przemysłowych w brzmieniu obwieszczenia z dnia 29 września 1901 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy z 1901 r. str. 353) otrzymuje brzmienie następujące:

„Wynosi ona przy wartości przedmiotu

do 20 mk. włącznie	2 mk.
ponad 20 mk. do 50 mk. włącznie.	3 mk.
„ 50 mk. do 100 mk. „	6 mk.

Dalsze skale wartości rosną o sto marek, a opłaty o cztery marki. Najwyższa opłata wynosi sześćset marek”.

Jako ustęp przedostatni § 58 teje ustawy umieszcza się postanowienie następujące:

„Wydatki na opłatę porta pocztowego należą do tych wydatków w gotówce, które pobiera się osobno”.

Art. 3. Taryfę opłat, wymienioną w § 54 pruskiego rozporządzenia o przymusowym postępowaniu administracyjnym celem ściągania kwot pieniężnych z dnia 15 listopada 1899 r. (Zb. Ust. str. 545), zmienia się w następujący sposób:

TARYFA OPŁAT

Oznaczenie czynności	I.	II.	III.	IV.	V.
	do 100 mk.	ponad 100 do 500 mk.	ponad 500 do 1000 mk.	ponad 1000 do 5000 mk.	ponad 5000 mk.
	M a r e k				
1. Za każde upomnienie, które nie nastąpiło w drodze pocztowej	1	2	3	4	5
2. Za zajęcie rzeczy zmysłowych tudzież za zabranie dokumentów, przez dłużnika wydać się mających, włącznie z doręczeniami, wywołaniami przez zajęcie i zabranie dokumentów—pobiera się opłatę wedle stopy procentowej, niższej o połowę od stopy procentowej, określonej w § 7 niemieckiej ustawy o opłatach komorników sądowych. Jeżeli dłużnik zapobiegnie zajęciu (§ 18), pobiera się tylko połowę opłat.					
3. Za publiczne ogłoszenie licytacji przez wywieszenie i wywołanie	2	3	4	5	5
4. Za licytację oraz za sprzedaż z wolnej ręki rzeczy zajętych włącznie z wywołaniami przez to doręczeniami—pobiera się opłaty wedle § 7 niemieckiej ustawy o opłatach komorników sądowych. Jeżeli dłużnik zapobiegnie licytacji (§ 273), pobiera się tylko połowę opłat, ale nie powyżej 50 mk. Kosztów zajęcia i licytacji po myśli Nr. 2 ust. 2 i Nr. 4 ust. 2 można żądać tylko wtedy, jeżeli urzędnik wykonawczy celem wykonania zajęcia (licytacji) uda się na miejsce.					
5. Za każdy odpis protokołu	3	3	3	3	3
6. Za każde doręczenie potrzebne w postępowaniu przymusowem, o ile po myśli Nr. 2 i 4 nie musi być uskutecznione bezpłatnie	2	2	2	2	2
7. Opłaty świadków, przy zajęciu przybranych, za każdą godzinę . . . . . Godzinę rozpoczętą wynagradza się jak całą.	4	4	4	4	4
8. Opłaty przechowującego rzeczy zajęte—dziennie . . . . . Jeżeli przechowanie trwa dłużej niż ośm dni, począwszy od dziewiątego dnia przyznaje się tylko połowę opłat.	2	2	3	4	5

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie dnia 1 marca 1921 r. Przepisy jej dotyczą także wszelkich spraw, w dniu powyższym jeszcze nie ukończonych.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski